

være på rigtige vilkår, dvs. normale løn- og arbejdsvilkår.

Derfor er der i vores ændringsforslag bl.a. det vigtige forslag fra os, at man opretter rigtige job som tilbud til arbejdsløse og som en mulighed for at få løst opgaver i den offentlige sektor og på miljøområdet, som trænger sig på. Derfor forslaget, som jeg skal vende lidt tilbage til, om en jobbank med stillinger på normale vilkår.

Det er vores opfattelse, at dette forslag til stemmeaftale og de ændringsforslag, der ligger her, kunne have været grundlag for en diskussion, der kunne have ført til en alternativ aftale. Det var ikke nødvendigt for regeringen at vælge De Konservative. Man kunne have valgt SF og Enhedslisten som samarbejdspartnere. Og derfor altså de konkrete forslag, som er optrykt, og som der tages stilling til i dag.

Ud over de forslag foreslog Enhedslisten, at der kunne aftales omlægninger inden for andre konti – miljø, energi, landbrug m.v. – til fordel for en forstærket indsats inden for miljø og økologi uden øgede statslige udgifter. Jeg siger det for at understrege, at der også efter vores opfattelse ville have været mulighed for at gøre mange flere ting i fællesskab i en fornuftig miljømæssig retning, også selv om det ikke er udmøntet i direkte forslag om ekstra udgifter.

De forslag, som Enhedslisten har stillet, kan opdeles i fire hovedgrupper. Den første gruppe er forslag, der ophæver spareforslag fra regeringen på dagpenge-, pensions-, sundheds- og boligområdet.

Den anden gruppe er forslaget om en jobbank med tilskud til oprettelse af ordinære stillinger, hvor udgiften fuldt ud modsvares af besparelser på dagpengekontoen.

Den tredje gruppe er forslag om en budgetreserve til senere udmøntning med det mål at hæve overførselsindkomster, forbedre uddannelser, give mere til Arbejdstilsynet m.v.

Og den fjerde gruppe er forslag til ekstraindtægter henholdsvis besparelser i et omfang, der overstiger udgiften til Enhedslistens egne forslag, samt finansierer de besparelser fra regeringen, vi foreslår fjernet.

Og ud over at finansiere, hvad vi selv har været med til at foreslå, ud over at finansiere det, vi gerne vil have, regeringen afholder sig fra, så lå der også yderligere en positiv budgeteffekt, således at vores skøn er, at statens underskud kunne nedbringes med godt 6 mia. kr., altså mere end det, som forliget mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti postulerer at

nedbringe underskuddet med. Jeg vil understrege – også i forlængelse af den debat, vi havde tidligere – at det ikke for vores vedkommende er i form af bogholderikneb, men det, vi foreslår, er rigtige penge. Det er løbende indtægter, som også virker næste år og næste år.

Om jobbanken vil jeg gerne uddybe, at vores forslag går ud på, at der oprettes en jobbank med 60.000 stillinger, hvorfra kommuner, amtskommuner og statslige institutioner kan ansøge om en kvote til et bestemt formål, f.eks. nedbringelse af ventetiden på sygehuse, børnepasning, ekstra hjælp til ældre, miljø- og vedligeholdelsesarbejder, ekstra ansættelse, hvor arbejdstempelet er for højt, f.eks. i postvæsenet, i DSB og andre steder.

Vort forslag er, at institutioner eller kommuner for at få andel i kvoten skal garantere, at følgende betingelser er opfyldt: De stillinger, der oprettes, skal oprettes på normale og overenskomstdækkede løn- og arbejdsvilkår, en ansættende myndighed skal aflægge regnskab efter samme regler, som var gældende ved aktiveringsordninger til børne- og ældreområdet, det vil sige med garanti for merbeskæftigelse, og de, der ansættes, skal have to års forudgående arbejdsløshed. På den måde er vi sikre på, at der ikke laves fusk med tilskuddet, men at der kommer folk i arbejde. Vi får udvidet servicen på de pågældende områder, og vi får også af hensyn til finansministerens nattesøvn sikret, at der ikke løber penge ud af kassen, uden at der modsvarende sker en besparelse på en anden konto.

Vi synes, at tilskuddet skal være permanent. Det gør vi, fordi vi ved, at kommunerne er meget lidt for at bruge sådanne tilskudsmuligheder, hvis de frygter, at de fjernes året efter eller året efter igen. Derfor vil vi gerne give kommunerne den garanti, at det for vores vedkommende skulle være permanente støtteordninger, så de kunne basere deres udvidelse af servicefunktionerne på, at det ikke er noget, de skal fjerne igen to år efter.

Dog har vi villet tage hensyn til diskussionen om, at hvis der kommer et varigt og dramatisk fald i arbejdsløsheden, f.eks. til ned under 4 pct., var det i orden for os at tage ordningerne op til nyvurdering for at være sikre på, at vi ikke fastholder arbejdsløse i forskellige ordninger, i stedet for at de kommer ud i normal beskæftigelse.

Vi har altså således prøvet at lytte lidt til de kritikpunkter, der har været omkring det med at udvide beskæftigelsen på den måde, som vi her foreslår.